

# 704A Chvalte ústa

transpozice 4

1. Chval - te ú - sta, vzne - še - né - ho tě - la Pá - ně ta - jem - ství,  
chval - te pře - dra - hou krev je - ho, kte - rou z mi - lo - sr - den - ství,  
zro - zen z lů - na pa - nen - ské - ho, pro - lil Král všech krá - lov - ství.

2. Nám byl dán a nám se zrodil  
z Panny neporušené,  
jako poutník světem chodil,  
sil zde zrno pravdy své,  
skvělým řádem vyvrcholil  
svoje žití pozemské.

4. Slovo v těle slovu dává  
moc chléb v tělo proměnit,  
z vína Boží Krev se stává.  
I když Pán je smyslům skryt,  
stačí sama víra pravá  
srdce čisté přesvědčit.

3. Na poslední večer k stolu  
s bratřími když zasedal,  
beránka by s nimi spolu  
podle zvyku pojídal,  
dvanáctě apoštolů  
za pokrm sám sebe dal.

5. Před Svátostí touto slavnou  
v úctě skloňme kolena,  
bohoslužbu starodávnou  
nahraď nová, vznešená,  
doplň smysly, které slábnou,  
víra s láskou spojená.

6. Otci, Synu bez ustání  
chvála nadšená ať zní,  
sláva, pocta, díkůvzdání  
naše chvály provází.  
Duchu též ať vše se klaní,  
který z obou vychází.  
Amen.

2. Nám byl dán a nám se zro - dil z Pan - ny ne - po - ru - še - né,

ja - ko po - ut - ník svě - tem cho - dil, sil zde zr - no prav - dy

své, skvě - lým rá - dem vy - vr - cho - lil svo - je ži - tí po - zem - ské.

3. Na po - sled - ní ve - čer k sto - lu s bra - tří - mi když za - se - dal,  
 be - rán - ka by s ni - mi spo - lu po - dle zvy - ku po - jí - dal,  
 dva - nác - te - ru a - po - što - lů za po - krm sám se - be dal.

4. Slo - vo v tě - le slo - vu dá - vá moc chléb v tě - lo pro - mě - nit,

z ví - na Bo - ží Krev se stá - vá. I když Pán je smy - slům skryt,

sta - čí sa - ma ví - ra pra - vá srd - ce čis - té pře - svěd - čit.

5. Před Svá - tos - tí tou - to slav - nou v úc - tě skloň - me ko - le - na,

bo - ho - služ - bu sta - ro - dáv - nou na - hrad' no - vá, vzne - še - ná,

do - plň smys - ly, kte - ré slábnou, ví - ra s lás - kou spo - je - ná.

6. Ot - ci, Sy - nu bez u - stá - ní chvá - la nad - še - ná ať zní,  
 slá - va, poc - ta, dí - ků - vzdá - ní na - še chvá - ly pro - vá - zí.  
 Du - chu též ať vše se kla - ní, kte - rý z o - bou vy - chá - zí. A - men.